

fra, at en gyldig Egttefabstiftelse paa disse Steder kunde finde Sted ved Biesle af en protestantisk Præst, dersom en saadan fandtes der, og dersom en saadan ikke fandtes der, har man i de enkelte Tilfælde bemyndiget Konsulen paa Stedet til at foretage Bieslen, men dog kun saaledes, at den bagefter skulde rathaberes ved en kongelig Resolution. Denne Fremgangsmaade frembyder imidlertid flere Ulemper. For det første er jo Begrebet: en protestantisk Præst, meget ubestemt, thi Betegnelsen protestantisk maa anvendes paa mange Religionsfællesskaber og deriblandt flere, som man maaste knap kender her til Lands; og hvad angaar Betegnelsen: protestantiske Præster, vil man jo ofte kunne bruge den om Personer, der mulig ikke en Gang i den Stat, fra hvilken de ere udgaede, have nogen Myndighed til at foretage Biesler, noget, som f. Eks. jævnlig kan være Tilfældet med Missionærer. Og naturligt vilde det dog være, om man fra dansk Side skulde betragte en Biesle som gyldig, naar den var foretaget af en Person, der ikke efter sit eget Lands Love var berettiget til at foretage Biesle. Dertil kommer jo ogsaa, at det er uheldigt, at Bieslen foretages af Personer, som slet ikke staa under den danske Stats Autoritet, og hvem der som Følge deraf ikke fra den danske Stat kan gives nogen Befaling med Hensyn til, hvad der skal iagttages ved denne Lejlighed, ligesom det jo ogsaa i Reglen er Ulempest, der aldeles ikke kende noget til dansk Lovgivning eller danske Forhold. I den Henseende er det at foretrække at benytte Konsulerne, som staa under den danske Stats Myndighed, og lige over for hvilke der kan træffes Forholdsregler, hvis de ikke ere bekendte med Grundtrækkene i dansk Lovgivning i saa Henseende, ligesom man vil kunne gøre dem bekendte med de herhenhørende Regler, gennem en Instrukt. Den hidtil værende Praksis med Hensyn til Konsularbiesle lider imidlertid af en stor Uvilighed, nemlig den, at Egttefabstiftelse ikke anses for gyldigt i og for sig, fordi det er indgaaet for Konsulen, men kun naar det bliver rathabert ved en efterfølgende kongelig Resolution, en Resolution, som altsaa kan nægtes og maaste ogsaa vil blive nægtet, dersom en eller anden med Hensyn til Egttefabsts Indgaaelse efter dansk Ret væsentlig Betingelse maatte være overset eller tilsidefat. Og det er jo klart nok, at da denne kongelige Resolutions Indhentelse ofte medtager temmelig lang Tid paa disse fjerne Steder, vente Folk selvsølgelig aldrig med at begynde Samlivet, indtil den er erhvervet, og dersom det bagefter viser sig, at den ikke skulde kunne faas, vil det jo blive

en stor Kalamitet for de paagjældende. Derfor gaar dette Lovforslag ud paa for Danmark Vedkommende at indføre en lignende Ordning, som flere andre Stater kende, nemlig, at Udenrigsministeriet bemyndiger Konsulerne paa de Steder, hvor det behøves, til at foretage Biesler med fuldgyldig Virkning, men naturligvis saa kun med Sagtagelse af visse Betingelser, som nærmere ere opstillede i den paagjældende Lov. Det er det nærværende Lovforslag gaar ud paa. Som de ærede Medlemmer af Bemærkningerne som ogsaa af Lovforslagets eget Indhold ville se, er det en Lov, som ganske vist væsentligt vil blive iværksat af Udenrigsministeren, men da Loven jo dog skal gaa ud paa i det væsentlige at gøre dansk Lovgivning om Egttefabsts Stiftelse anvendelig i disse Forhold, har jeg efter Overenskomst med min Kollega Udenrigsministeren fundet det rigtig, at Justitsministeriet overtager denne Sag, som er af et ganske overvejende rent juridisk Indhold. Jeg tillader mig altsaa at fremsætte dette Lovforslag og at anbefale det til Tingets Velvilje.

Det andet under Tit. b omtalte Forslag er Forslag til Lov om et overordnet Sundhedsraad, hvilket Lovforslag var forelagt for dette ærede Ting i Fjor, var til 1ste Behandling og gik til Udvalg, men ikke naaede saa vidt, at der fremkom en Betænkning fra dette Udvalgs Side, til Dels vistnok som Følge af, at Lovforslaget ikke kunde fremsættes før temmelig langt hen i Samlingen. Det forelægges derfor for dette Ting i uforandret Stillelse; da der ingen Udvalgsbetænkning og ingen 2den Behandling var i Fjor, er der jo ikke passeret noget, som for mit Vedkommende kunde foranledige væsentlige Ændringer i Forslaget. Der er kun slet enkelte Tilføjelser, hvorom Oplysninger gives i Anmærkningerne til Lovforslaget. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til det ærede Tings Velvilje.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville nu blive omdelte. Som for nævnt er den ærede Indenrigsminister villig til straks i Dag at fremsætte de Lovforslag, der før bleve anmeldte.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Det første Lovforslag angaar Indfødsrets Meddelelse til forfættelige Udlandinge. Jeg skal med Hensyn til dette Lovforslag henvisse til de Bemærkninger, der ledsage det; Forslaget er affattet paa sædvanlig Vis — Det næste Lovforslag angaar Tillæg til og